

Si estàs amb mi

Per EloiA el ds., 08/09/2007 - 09:00

Gossos

-

8

Lletra original

Si vaig cap al nord tu vas cap al sud Però sé que et trobaré quan em senti perdut. Ara vaig cap a l'est i tu cap a l'oest Però sé que quan ens trobem ens reconeixem. Perdo el temps guanyant temps Que després gastaré intentant no fent tard. Jo vull córrer però m'enfonso en el fangl em desperto suant. Potser em podries receptar un consell Que m'ajudi a suportar el pas del temps. És de nit i el sol s'enfonsa sota el cel... El mar s'ha convertit en un jardí d'estels. M'adono que ho he guanyanat tot i tot ho he perdut Però ara res no importa si et tinc a tu. Potser em podries receptar un consell Que m'ajudi a suportar el pas del temps quan tu no hi ets. Potser em podries receptar un consell... Ho he guanyanat tot i tot ho he perdut Però et tinc a tu. Ara fins i tot m'agrada la foscor... Si estas amb mi. Potser em podries receptar un consell Que m'ajudi a suportar el pas del temps. No sé a quina hora passaré per casa,

Lletra traduïda

... la resta són deixalles

"Ho he guanyat tot i tot ho he perdut, però ara et tinc a tu" Aquesta frase la podrien subscriure molts dels que han descobert a Jesús "de sopetón". Penso en un Sant Francesc d'Assís, fill d'un burgés que tenia la vida assegurada mantenint el negoci familiar. Però qui ens ha deixat el millor escrit d'aquesta experiència és Sant Pau: "Però aquestes coses que per a mi eren guanys, pel Crist les he considerades pèrdues.(...) Per ell m'he avingut a perdre-ho tot i a considerar-ho escòria, a canvi de guanyar-lo a ell i de viure unit a ell." (Fp 3, 4-9)

El pot de maionesa

Un professor, davant la seva classe de filosofia, sense dir paraula, va prendre un pot gran i buit de maionesa, i va procedir a omplir-lo amb pilotes de golf. Després va preguntar als estudiants si el pot estava ple. Els estudiants van estar d'acord en dir que sí. Així, el professor va agafar una capsa plena de caniques i la va buidar en el pot de maionesa. Les caniques van omplir els espais buits entre les pilotes de golf. El professor va tornar a preguntar als estudiants si el pot estava ple i ells van tornar a dir que sí. Després el professor va agafar una capsa de sorra i la va buidar dins del pot. Per suposat que la sorra va omplir tots els espais buits i el professor va tornar a preguntar de nou si el pot estava ple. En aquesta ocasió els estudiants van respondre amb un sí unànime. El professor, ràpidament, va afegir encara dues tasses de cafè al contingut el pot i, efectivament, va omplir tots els espais buits entre la sorra. Els estudiants reien en aquesta ocasió. Quan el riure es va anar apagant, el professor va dir: "Vull que se n'adonin que aquest pot representa la seva vida. Les pilotes de golf són les coses importants com la família, els fills, la salut, els amics, l'amor, coses que t'apassionen. Són coses que, encara que tot el demés ho perdéssim, i només aquestes ens quedéssim, les nostres vides encara estarien plenes. Les caniques són les altres coses que ens importen coma ara pot ser la feina, la casa, el cotxe... la sorra és la resta, les petites coses. Si posem la sorra primerament en el pot, no hi hauria espai per les caniques, ni per les pilotes de golf. El mateix passa amb la vida. Si utilitzem tot el nostre temps i energia en les coses petites, mai tindrem lloc per les coses realment importants. Parin atenció a les coses que són crucials per a la seva felicitat. Ocupin-se primer de les pilotes de golf, de les coses que realment importen. Estableixin les seves pròpies prioritats, la resta és sorra."
